

АТОМНИК України

№38 (408) 18 вересня 2008 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ПЕРВИННА ЛАНКА — ОСНОВА ПРОФСПІЛКИ

ОБ'ЄДНАНІ — ОТЖЕ, ОРГАНІЗОВАНІ...

Енергодарська об'єднана організація Атомпрофспілки пережила своє друге народження у середині літа 2005 року, коли незадовго перед цим з попереднього її складу вийшла базова багатотисячна профорганізація ВП «Запорізька АЕС», що «розчиняла» у собі 18 первинних ланок міста-супутника атомної електростанції. Ініціативна група голів профкомів-однодумців тоді не розгубила профспілкових принципів солідарності, узгодженості у своїх діях та відповідальності за власне рішення — й утворила нове громадське формування зі старою назвою — Енергодарська об'єднана організація профспілки (ЕООП).

Очолити її одногослодно довірили досвідченому профорганізатору і вже на той період авторитетному голові профкому ВП «Атоменергомаш» Віктору Пантелійовичу Поліхранову (на знімку праворуч).

У початковий період становлення організації «його опорою, найпершим помічником була головний бухгалтер ЕООП Ольга Миколаївна Плотнікова, яка і донині не цурається будь-яких справ та доручень». Їхніми обопільними зусиллями попервах було зареєстровано профоб'єднання, відкрито у банку єдиний розрахунковий рахунок, про-

Фрезерувальник V розряду Юрій Іванович РЕМЕЗ, коли у 1988 році прийшов на завод НСОІТ, був єдиним таким фахівцем, бо колеги тоді з різних причин «порозбігалися».

Сьогодні у механоскладальному цеху, де працює досвідчений верстатник, таких спеціалістів вистачає. Бо стабілізувалася виплата зарплати, яка перевищує 2000 грн. на місяць, у працівників з'явилася впевненість, з переходом до ЗАЕС, а потім — НАЕК «Енергоатом», що і завтра ти будеш затребуваним. Відтак не забарилися сюди і молоді.

З боку нашої профспілки, зазначає 57-річний робітник, на жодне звернення не було відмов чи то про матеріальну допомогу, ситуації у житті всілякі трапляються, чи по лінії оздоровлення, створення належних умов праці та відпочинку

Колектив заводу спеціальних конструкцій (ВП «Атоменергомаш») на чолі з енергійним і діяльним директором Іваном Миколайовичем ПОПОВИМ виконує масу серійних замовлень усіх АЕС країни.

Для працівників тут встановлені соціальні пільги і гарантії відповідно до Колдоговору НАЕК «Енергоатом», поліпшуються охорона та безпека праці (докладніший матеріал про соціально-трудове життя колективу ЗСК буде надруковано в «АУ»)

ведено роботу з укладання договорів, що дуже важливо, на перерахування до спільного бюджету профвнесків від кожної організаційної ланки. На сьогодні — це спеціалізована медсанчастина №1, санітарно-епідеміологічна станція №1, аптека №5 ДАК «Ліки України», комунальне підприємство «Аптека №186», приватне підприємство «ЕНХОЛ», що обслуговує холодильні установки, кондиціонери тощо, ТОВ «Комбінат громадського харчування», КП «Тепловодоканал». Ядром профоб'єднання є найчисленніша, 1049 осіб, первинка ВП «Атоменергомаш», яка так і залишилася зі своїм головним профбухгалтером і організатором, бо перебуває ще й у складі профорганізації ДП НАЕК «Енергоатом».

Зовсім недавно до ЕООП приєдналися спілчани з колишнього ВП НАЕК «Енергоатом» «Агропромисловий комплекс», які згрупувалися в профорганізацію Енергодарського тепличного комбінату.

Із 3206 працівників на 1 січня цього року членами ЕООП є близько 3000 людей. До кінця 2008-го планують поповнити спілчанські лави ще 350 осіб із агрогосподарства, колись підшефного ЗАЕС, що розташоване у цьому районі. Виявляють бажання стати на облік в об'єднаній профспілці ветерани-пенсіонери атомної станції, таких уже близько 20. Не поривають з ЕООП більш як 190 пенсіонерів ВП «Атоменергомаш».

Працівники міськвиконкому, кілька сотень місцевих комунальників виказують свій інтерес до об'єднаної організації профспілки. Це свідчення того, що всього-на-всього чотирирічне профоб'єднання, по суті нове, а за пильною увагою до себе — як таке, що вже відбулося.

— Правду кажучи, — зізнається Віктор Поліхранов, — починали ми з нуля, спершу нам затримували або взагалі «забували» переказувати профвнески, затягувалося укладання угод на їхнє спрямування профоб'єднанню. Були відсутні законні відрахування керівниками підприємств на культурно-масову, фізкультурну та оздоровчу роботу...

Буквально у перші дні, коли профоб'єднання набуло «права громадянства», Голова Атомпрофспілки Валерій Олексійович Матов потурбувався про забезпечення нас комп'ютером, виділив декілька «заохочувальних» путівок для профактивістів... Досить відчутна допомога від Атомпрофспілки, профкому НАЕК «Енергоатом» сьогодні, за що особливо вдячність.

Головним документом, згідно з яким ми побудували свої партнерські відносини, став колективний договір між працедавцем (власником) і трудовим колективом, соціально-економічні інтереси якого, а також окремих працівників, членів профспілки уповноважував профспілковий комітет. ВП «Атоменергомаш» тоді уже діяв у форматі єдиного Колективного договору атомної Енергокомпанії.

Існували такі нормативні акти, образно кажучи, за інерцією практично в усіх первинках, але контроль за виконанням зобов'язань, регулюванням соціально-трудових відносин було поущено на самоплив. Окремі директори навіть не розуміли, що вони у цьому двосторонньому процесі, яким є колдоговір, мають робити...

— Не так швидко, як хотілось, але було знайдено між сторонами взаємоприйнятні рішення через постійний конструктивний діалог, — підкреслює у розмові профкерівник.

— Внаслідок домовленостей вибудовується оплата й охорона праці, забезпечення засобами колективного та індивідуального захисту, робочим одягом. Пожвавилася діяльність цехкомів, організація відпочинку та оздоровлення працівників, страхування по лінії АСК «Енергополіс», поза увагою не залишаються пенсіонери-спілчани.

Тут дуже важливу роль відіграє принципова позиція профспілки, адже реалізація норм і положень колдоговору може захищатися за законом у судовому порядку — усі первинки зареєстровані як фізичні особи.

— Поки що не було підстав у профспілки вдаватися до радикальних заходів, — веде далі Віктор Пантелійович, — ми періодично відстежуємо виконання зобов'язань і по ходу виявляємо, так би мовити, «вузькі місця», допомагаємо зі свого боку їх «розшивати», що поліпшує соціальний мікроклімат у колективах.

Левову частку конкретної роботи з налагодження таких соціально-трудових взаємовідносин здійснюють головні спеціалісти Атомпрофспілки, які обслуговують наш регіон, юрист Олександра Кравчук і технічний інспектор праці Віктор Гружевський.

— Є у мене за давнє бажання, — засяяли іскорками очі у Представника Атомпрофспілки, голови Ради голів профкомів Енергодарської ООП, члена Президії і ЦК профспілки Віктора Поліхранова, — зосередити наших регіональних фахівців з права і охорони праці в одному місці, а також і профпрацівників об'єднання. Але як це здійснити, коли відсутнє нормальне робоче приміщення, і профкому ЕООП нині доводиться «квартирувати» на пташиних правах в одному із кабінетів поліклініки СМСЧ-1? Актуальною є потреба мати в перспективі також регіонального спеціаліста-переговорника економічного профілю чи з досвідом роботи у відділі праці та зарплати. Тоді б на всіх етапах колдоговірного процесу — від розробки, перемовин та укладання до ефективного контролю за втіленням зобов'язань — ми досягали б конкретного успіху у захисті спілчан.

Компетентність і професіоналізм правника, техінспектора праці і колдоговірника — це потрібна сила, що змогла б перетворити цей основоположний нормативний акт на своєрідну «економічну конституцію» профколективів, наповнити договір відповідним рівнем пільг і соціальних гарантій та сприяти своєчасному його прийняттю. Для прикладу — про перипетії з укладанням колдоговору в

аптеці №5, де і трудовий колектив, і керівник фармацевтичного закладу дійшли згоди сторін, але адміністрація ДАК «Ліки України», що знаходиться у Києві, свідомо нехтує підписання угоди, мотивуючи це тим, що документ недостатньо економічно обґрунтований. Навесні цього року керівник ДАК певний період також категорично ігнорувала справедливі вимоги працівників аптеки про підвищення мінімальних посадових окладів. Зарадили тоді наші рішучі зусилля і наполеглива позиція ЦК Атомпрофспілки — керівника «Ліків України» було притягнуто до адміністративної відповідальності та зроблено перерахунок аптекарям у зарплаті у бік збільшення. І на протидію столичних чиновників новому колдоговору разом ми віднайдемо правовий механізм впливу і цього разу.

— Звичайно, у нашому партнерському співробітництві переважає позитивне, — продовжує профлідер. — Стабілізувалися витрати на фінансування норм колдоговорів, особливо у плані оздоровлення працівників і членів їхніх сімей. Бюджет профоб'єднання невеликий, але дозволяє також формувати додаткові послуги членам профспілки у соціальному захисті (про це окремо буде розповідь в «АУ»).

Відома річ, що матеріальне благополуччя спілчан можливе тільки за ефективної і безпечної діяльності підприємства. Скажімо, ВП «Атоменергомаш» працює на госпрозрахунку і щоразу з черговим підвищенням зарплати, що згідно з Колдоговором, тут гостро постає питання про нарощування обсягів виробництва. До цього з розумінням ставиться профком і спільно з адміністрацією підрозділу бачить вирішення проблеми у технічному переозброєнні деяких виробничих процесів, залученні додаткових

Фасад адміністрації адмінкорпусу заводу НСОІТ; фотостенд кращих виробничників — біля прохідної підприємства

замовлень та інвестицій, а також у створенні умов для результативної праці.

— І жодним чином у цьому разі не повинні знижуватися соціальні показники, — наголошує Віктор Поліхранов, який водночас є головою профкому відокремленого підрозділу, — а навпаки, потрібно працювати на їхнє випередження, щоб, найперше, зберегти атестовані робітничі кадри. На підприємствах уже з'явилися емісари, які вербують зварників, монтажників, слюсарів та ін. на будівництво атомних енергоблоків до сусідніх і далеких країн.

(Закінчення на 2-й стор.)

У ФЕДЕРАЦІЇ
ПРОФСПІЛОК УКРАЇНИ

Про позицію профспілкової сторони НТСЕР щодо розміру мінімальної зарплати на 2009 рік
Прем'єр-міністру України
Тимошенко Ю.В.

Шановна
Юліє Володимирівно!

Інформуємо Вас, що відповідно до попередніх домовленостей 12 вересня ц.р. відбулись офіційні переговори сторін Генеральної угоди щодо визначення розміру мінімальної заробітної плати на 2009 рік. Це питання в той же день розглянуто на засіданні Національної тристоронньої соціально-економічної ради.

Підтримуючи дії уряду щодо подальшого економічного зростання та реалізації ефективної соціальної політики, профспілкова сторона категорично не може погодитися з позицією Міністерства фінансів України про перенесення терміну запровадження мінімальної заробітної плати на рівні прожиткового мінімуму з 1 січня на 1 грудня 2009 року. Це суперечить чинним законам та нещодавно досягнутим домовленостям між урядом, об'єднаннями роботодавців та профспілками за Генеральною угодою.

У разі реалізації пропозицій Мінфінансу до проекту державного бюджету України на 2009 рік працюючі люди, руками яких створюється національний продукт, так і залишаться найменш соціально захищеними в суспільстві.

Профспілкова сторона Національної ради звертається до Вас, шановна Юліє Володимирівно, з проханням не допустити такого розвитку подій та передбачити в проекті держбюджету на 2009 рік введення мінімальної заробітної плати на рівні прожиткового мінімуму для працездатної особи з 1 січня 2009 року.

Також просимо надати можливість взяти участь у засіданні Кабінету Міністрів України при розгляді проекту закону України «Про Державний бюджет України на 2009 рік» для викладення аргументованої позиції профспілок.

З повагою
Заступник співголови
Національної тристоронньої соціально-економічної ради від Сторони профспілок
Г.В. Осовий

(Звернення профспілкової сторони Національної тристоронньої соціально-економічної ради читайте на 3-й стор. — Прим. ред.).

ОБ'ЄДНАНІ — ОТЖЕ, ОРГАНІЗОВАНІ...

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Ця проблема галузі давно була «засвічена» керівниками ЦК профспілки на вищих шаблях держлади та управління. Певними рішеннями на проблему нині зреагував уряд і безпосередньо дирекція НАЕК «Енергоатом». Однак, питання про те, як утримати на виробництві робітничих умільців, гадаю, поки що відкрите.

— Так може стверджувати, — зітхнув співрозмовник, — зважаючи на один із гірких уроків у моїй практиці. Будучи у 1992 році головою профкому Енергодарського заводу нестандартного обладнання і трубопроводів (НСОП), щоб запобігти звільненню багатьох робітників основних професій через замалий заробіток, зайшов до директора з проханням збільшити на десятиці зарплату унікальним, просто талановитим фахівцям. Господар кабінету тоді зопалу відповів: «Хай їдуть, куди хочуть. Ми відразу наберемо з училища (це по сусідству з районом) до 70 зварників». Спробував було навести йому свої аргументи, що, справді, з роками молодь зрівняється з майстрами робітничої справи, але сьогодні ми просто загубимо підприємство. І ми його втратили: обсяги виробництва моментально впали, коли 32 людини подалися на заробітки до Москви, а через кілька місяців ми вже недоганяли й третину плану. Бо не було якісного виконання замовлень через брак досвіду, а це — справа жива, жоден інститут у світі не навчить. А що далі, знаємо, атомні станції майже повідомлялися від послуг заводу.

Потім настав час, коли діяльні представники від профкому переговорили з гендиректором Запорізької АЕС, на той період Володимиром Бронніковим, і за рішенням конференції трудового колективу завод опинився в одній упряжі з атомною. Згодом, 1994 року, Володимир Костянтинович забрав під «свій дах» завод НСОП і місцевий завод спеціальних конструкцій. Завдяки таким далекоглядним людям, які вміють бачити перспективу галузі, ми вижили матеріально, зберегли кістяк кадрів, котрі за нинішніх умов затребуваного життям нового атомного будівництва в країні знають, як діяти, і вміють.

Чому так детально розповів про ці давніші факти? Бо вони актуальні досі, бо завжди маємо повторювати прописну істину: людина — найцінніший скарб і найвигодніше вкладення капіталу в його буквальному значенні — це також людина.

Хто у наш час хоче вислухати людину, переймається її проблемами чи то з оплати праці, чи з дотримання вимог законодавства та умов трудових договорів, чи з охорони здоров'я? Профспілка — вона найближче до людей. Тож, виходячи з таких міркувань дуже хотілося б, щоб наша Атомпрофспілка, як потужна, демократична добровільна громадська організація розширювала свої представницькі, контрольні і захисні функції на атомних

територіях, де АЕС є місто- і бюджетоутворювальним об'єктом. На мій погляд, зона дії профспілки мала б охоплювати і місцеву владу, можливо, через укладання регіональних угод для реалізації більш високих соціальних гарантій на місцях із приєднанням до них охочих і зацікавлених місцевих працедавців. Або, щоб активніше впливати і на діяльність депутатських комісій, делегувати до них безпосередньо членів профспілки, які пройшли добру школу громадських відносин.

У майбутньому, на мій погляд, варто було б вивчити питання про взяття під наш прапор, наприклад, залізничників, автобусників, освітян, уже згаданих комунальників або і приватних підприємців монопрофільного міста, де була б єдина профспілка. Погоджуюсь, що в Енергодарі й інших атомних містах доволі організації зі скромними фінансовими можливостями, де навіть на мінімальні соціальні гарантії працівникам важко розраховувати — питання? Так. В ЕОП є такі «низькооплачувані» колективи, профорганізації яких, об'єднавшись, мають відтепер змогу спільно утримувати головного бухгалтера, організатора, проводити солідарно, за підтримки об'єднаного профкому й Атомпрофспілки, культурно-масові оздоровчі заходи, брати участь у профнавчанні, забезпечувати себе спеціальними методичними посібниками.

У нас за складом різноліка профспілка, але атомники беруть гору. Не втішно, що через різні причини — скорочення чисельності працівників, банкрутство, збитковість підприємств і т.д. — зникло загальногалузеве об'єднання профспілок. Як на такому фоні зберегти наш спільнотний загал, коли від НАЕК, не за своєю волею, уже «відбрунцьувася» ВП «Агропромисловий комплекс», таку само долю пророкують атомним енергомоніторам, автотранспортникам, іншим ВП, тому ж «Атоменергомашу»? А це наші спільчани — головне надбання Атомпрофспілки, її основний людський і матеріальний ресурс, на чий внесок існує Профспілка.

Можливо, я дещо перебільшую, а на щось маю хибну думку, але своїми поглядами, сумнівами приклади так званого реформування, із місцевою ТЕС й іншими структурами. Проте зі створенням ВП «Атоменергомаш», про нього мова, зросла і зайнятість людей, тільки енергодарців понад 900 тут працювали, й обсяги випуску товарної продукції за роки від дня утворення відокремленого підрозділу скоїли від 36—40 млн. грн. до

Членам профспілки ЕОП, а також їхнім дітям до 14—16 років, путівка на відпочинок та оздоровлення коштує 10% від її загальної вартості, «безпартійним» членам сім'ї — 20%. Майже всі профорганізації ЕОП отримують своїм спільцям путівки пропорційно власним профвнескам, а які не дотягують фінансово — побратськи допомагають одна одній, постійно «підживлює» оздоровчу кампанію в ЕОП Атомпрофспілка, виділяючи щороку кілька десятків путівок для організації. На знімку: мати Юлії Вадимівни КОРЖ, працівниці Енергодарського тепличного комбінату, щиро завдячує профкому ЕОП за дитячу путівку, що обійшлася їй у 168 грн. (повна вартість — 1680 грн.), і яку вона одержала з рук голови організації Ольги ПЛОТНИКОВОЇ (праворуч)

126—128 млн. грн. Соціальний пакет для заводчан встановлено відповідно до Колективного договору НАЕК.

Того разу, представляючи інтереси конкретного колективу, конкретного працівника, я виступав від їхнього імені. Байдужість була б тоді, а така вона завжди, просто небезпечною.

Коли працівники свідомо, через профспілку, потребують «самозахисту» — це лише зміцнює нашу організацію.

Прикро визнавати, коли ти як профпрацівник десь послабив силу волі, не до кінця постояв за себе і людьми. Свого часу загострилося було відношення з колишнім директором КП «Тепловодоканал», який попервах сприйняв у штики вимоги профспілки дотримуватися реалізації положень колдоговору, а потім почав створювати «під себе» нову профорганізацію. Осіб за 100 зголосилися, а понад 300 людей тоді не зрадили нашому профоб'єднанню і їх нині дедалі більше за рахунок «поверненців». Але все одно цей керівник усвідомив, що профспілкові питання законні і їх необхідно вирішувати. Не сповна допрацював я і в перинці КП «ЕНХОЛ» — єдиному підприємстві, де старий колдоговір терміново потребує нового соціального наповнення. Щоправда, ситуація тут певною мірою залежить від фінансового стану КП, але це не стало предметом активного пошуку компромісних поступок при підготовці нового колдоговору з боку голови профкому підприємства, що спричинило скаргу від колективу про його бездіяльність та призвело недавно до переобрання на профконференції...

Нашу роботу спільчани вимірюють не кількістю засідань чи постанов, вирішальний критерій — добрі справи, коли люди відчувають справжню турботу, ефективну

роботу профспілки. З цієї метою ще і ще раз повторюю, що всім нам, головам і членам профкомів, профактивам, профспілковцям за всією вертикаллю, потрібно добре навчатися як за програмою школи Атомпрофспілки, так і постійно самотужки підвищувати власний освітній рівень нашої професії заступу. Щоб грамотно і конкретно вирішувати різноманітні питання для кожного члена профспілки і не тільки. Цього вимагає новий час — нові завдання. Їхне творче осмислення і втілення під силу нашій Атомпрофспілці, яка зберегла і примножує свою захисну дієспроможність.

...Коли вперше кілька років тому на одному з публічних профспілкових зібрань довелося поспілкуватися з Віктором Поліхранивим, він справив враження холоднокровної і стриманої людини. Побувавши нещодавно у відрядженні в Енергодарському профоб'єднанні, вже був іншої думки про цього кремезного, зовні суворого, але порядного, відвертого і доброзичливого профспілкового вожака.

Вийжджаючи з міста, дорогою сонячно віддзеркалювали в очі плесо Каховського водосховища, на небесному зорі видколюю якого бовванів самотній вітрильник. Однак я вже знав, що через кілька днів тут над лазурною водною гладдю наввипередки понесуть свої крила яхти членів міської федерації парусного спорту, яку на громадських засадах очолює Віктор Поліхранив, колишній військовий і цивільний мореплавець, а тепер — яхтсмен, учасник і суддя вітрильних регат.

Записав Микола ВАРЧИН
Фото автора

P.S. Два дні тому, 16 вересня, Віктору Поліхранову виповнився 51-й день народження. Сердечно вітаємо!

АТОМНО-ЕНЕРГЕТИЧНІ НОВИНИ

● Завершився попередній візит на Южно-Українську АЕС керівника місії OSART Габора Вамоша і його заступника Олександра Реньова. Команда міжнародних експертів, яку вони очолюватимуть, виконає перевірку експлуатаційної безпеки южно-українських енергоблоків №1 і №2 наприкінці 2009 року.

Увагу експертів МАГАТЕ буде зосереджено на шести базових напрямках перевірки: управління і організація, експлуатація, техобслуговування і ремонт, технічна підтримка, облік досвіду експлуатації і радіа-

На знімку: керівник команди OSART на блоках першої черги ЮАЕС Габор ВАМОШ (праворуч), його заступник Олександр РЕНЬОВ (ліворуч), генеральний директор ВП ЮАЕС Віссаріон КІМ (у центрі).

ційний захист. За кожним з цих напрямів обсяг також може бути обмежено. Основою для такого скорочення можуть стати, зокрема, і підсумки звіту із самооцінки. Тому підготовці цього документа на підприємстві сьогодні приділяється серйозна увага.

Самооцінка — це критичний аналіз, за допомогою якого представники АЕС оцінюють ефективність власної експлуатаційної діяльності. Такий підхід дає можливість виявити проблеми в процесі їх формування, до того, як вони стануть значущими. Самооцінка дозволяє знайти найдійовіші шляхи поліпшення експлуатаційного процесу. Серед інших переваг вона покликана розширити коло знань працівників підприємства, удосконалити культуру безпеки тощо.

Під час візиту Габор Вамош і Олександр Реньов провели для южно-українських фахівців семінар, присвячений методології виконання самооцінок на АЕС. На спеціально організованих заняттях розглядалися практичні вправи з самооцінки, а також наводилися приклади виконання і результатів цього процесу на АЕС різних країн.

Місія OSART на енергоблоках першої черги ЮАЕС (блоки №1 і №2) стартує 1 листопада наступного року. Вона триватиме 9 днів. До складу команди увійдуть шість досвідчених експертів, які представлятимуть МАГАТЕ, різні АЕС світу і Євросоюз.

● За сприяння ДП НАЕК «Енергоатом» у спеціалізованій медико-санітарній частині №4 — Нетішин запроваджен новий рентген-апарат —

рентген-діагностичний комплекс «Універсальний» харківського виробництва (на знімку).

Його вартість — понад 600 тисяч гривень. Новий апарат не тільки покращив умови роботи медперсоналу, а й допомагає швидше і якісніше обслуговувати населення. Як зазначив лікар-рентгенолог Ігор Корнійчук, за допомогою діагностичного комплексу можна встановити діагноз до найдрібніших деталей. Важливу роль для встановлення правильного діагнозу відіграє відеореєстратор, який відтворює весь процес обстеження.

ЗВЕРНЕННЯ

ПРОФСПІЛКОВОЇ СТОРОНИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ТРИСТОРОННЬОЇ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ РАДИ ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ ДО ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРА УКРАЇНИ ТИМОШЕНКО Ю.В.

Шановна Юліє Володимирівно!

Вам добре відомо, якими складними і напруженими були майже дворічні переговори з укладення Генеральної угоди на 2008—2009 роки. Тим не менше Уряд і соціальні партнери знайшли порозуміння і взяли на себе перед суспільством відповідальні зобов'язання щодо подальшого економічного розвитку та вирішення нагальних соціальних питань, які тривалий час не знаходили свого вирішення.

Однією з принципів важливих є домовленість між Кабінетом Міністрів України, об'єднаннями роботодавців і профспілками про запровадження з 1 січня 2009 року мінімальної заробітної плати на рівні прожиткового мінімуму для працездатної особи. Ця домовленість базується на законодавчих гарантіях, встановлених Законом України «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії» від 2000 року та Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо встановлення мінімальної заробітної плати на рівні прожиткового мінімуму для працездатних осіб» від 14 грудня 2006 року, який було підтримано всіма фракціями та за який проголошено 419 народними депутатами України.

Вважаємо, що запропоновані показники економічного розвитку і очікувані фінансові результати діяльності суб'єктів господарювання та надходжень до Держбюджету в 2009 році дають всі підстави для запровадження такої державної соціальної гарантії у встановлений законом термін — **з 1 січня 2009 року** та дозволить нарешті подолати таку болю-

чу соціальну проблему, як поширення бідності серед працюючих.

Профспілкова сторона належним чином оцінює дії Уряду щодо підвищення соціальних гарантій для пенсіонерів, інвалідів, сімей з дітьми, проте відношення держави до забезпечення гарантій мінімального доходу трудової людини, руками якої виробляється національний продукт та формується ресурс для соціального захисту непрацездатних осіб, за залишковим принципом, викликає гостре занепокоєння в трудових колективах. Реалізація пропозицій Міністерства фінансів України до проекту Держбюджету 2009 року призведе до того, що значна частина працюючих людей залишатиметься найменш соціально захищеними, а фактично — працюючими бідняками. До того ж низький рівень заробітної плати є головним чинником, який примушує українців шукати заробітків у інших країнах.

Враховуючи зазначене, профспілки звертаються до Вас, шановна Юліє Володимирівно, з проханням у процесі бюджетотворення особливу увагу приділити реалізації з 1 січня 2009 року законного права працівників на мінімальну заробітну плату не нижче прожиткового мінімуму.

На справедливе рішення з цього питання очікують понад 14 мільйонів найманих працівників та членів їхніх сімей.

Прийнято на засіданні профспілкової сторони Національної тристоронньої соціально-економічної ради 11.09.2008

СОЦІАЛЬНЕ СТРАХУВАННЯ: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ

Профсоюзи против паузы в пенсионной реформе

Как правило, всю свою трудовую жизнь украинские граждане состоят в профсоюзах. Прерывается ли эта связь с уходом на пенсию? И продолжают ли профсоюзы заботиться о тех, кто уже не способен трудиться, но вправде рассчитывать на достойное обеспечение в старости? Последнее время все мы постоянно слышим, что выплаты пенсионерам повышаются, и это действительно постепенно происходит, но, видимо, недостаточно. Причина понятна — нет денег. Увы, таково состояние нашей экономики, и чуда здесь ожидать не приходится. Но все-таки, почему настолько велик разрыв в уровне западных пенсий и наших?

По статистике в валовых затратах при производстве продукции доля расходов на заработную плату в Украине составляет 12—14%. В западных странах этот показатель колеблется от 40 до 60%. Таким образом, наши предприниматели и промышленники, постоянно жалуясь по поводу большой налоговой нагрузки, на самом деле значительно недоплачивают наемным работникам и тем самым значительно обогащаются за счет сверхэксплуатации. Если такая тенденция сохранится, то, как нам сообщили в Федерации профсоюзов Украины, вынуждены будут обратиться в международные организации с предложением обсудить данный вопрос.

Поскольку доходы работающих невелики, то соответственно малы и отчисления в фонды социального страхования, предназначенные для выплаты пенсий. Более того, ни для кого не секрет, что значительная часть заработной платы находится в тени и выплачивается в конвертах. Из этой суммы вообще ни копеечки не отчисляется в Пенсионный фонд. Возникает вопрос: откуда же появятся средства для финансирования социальных программ?

А где найти квалифицированных специалистов по пенсионной реформе, ведь соответствующих вузов пока еще нет. Законодательство по пенсионному обеспечению настолько сложное и запутанное, что, как сообщили в ФПУ, настоящим специалистом здесь может быть лишь тот, кто занимается данным вопросом как минимум 20 лет. ФПУ имеет таких специалистов, роль которых трудно переоценить.

РЕФОРМЫ ПОСЛЕ 60-ти

Если в целом оценить сделанное в пенсионной системе, то на первый взгляд может показаться, что все нормально. Соответствующее законодательство принято, оно действует с 2004 года, пенсии хотя и понемногу, но поднимаются — они уже не могут быть ниже прожиточного минимума для нетрудоспособных граждан. Работает первый уровень — солидарная пенсионная система, которая досталась в наследство от прежних времен. Вступает в силу третий уровень негосударственной пенсионной системы — добровольное негосударственное накопительное страхование, членами которого являются уже 400 тыс. украинцев. Небольшие задержки во втором уровне — в государственной обязательной накопительной системе. Но здесь тоже проводятся обсуждения, набираются законопроекты. Таким образом, дело якобы движется вперед.

Но, с другой стороны, если попытаться трезво оценить ситуацию, то по большому счету очевидно, что за последнее время в данной сфере сделано очень мало. За 3—4 года в существующее законодательство не внесе-

но никаких существенных изменений. А проблем, особенно в солидарной системе, накопилось масса.

В первую очередь, это проблемы с начислением страхового стажа. Например, с 2004 года в страховой стаж женщинам не засчитываются отпуск по беременности и после родов. Есть вопросы по определению страхового стажа работникам сельского хозяйства, а также сезонным рабочим, которые по найму могут трудиться практически весь год, однако порой им засчитывают только месяц или два. Требуются уточнения по вопросу ухода на пенсию на льготных условиях — тех граждан, которые работают на вредных производствах. Также необходимо определиться с аттестацией рабочих мест.

Как видим, проблем масса, и ФПУ в течение нескольких лет постоянно поднимает эти вопросы перед Министерством труда. Создаются совместные комиссии, наработываются законопроекты, они проходят согласование и даже утверждаются, но, к сожалению, реально никаких изменений не происходит. Все эти документы остаются в министерстве, так и не попадая в Верховную Раду.

ДОПОЛНИТЕЛЬНЫЙ РЕСУРС

Сегодня крайне необходимо пересмотреть политику государства по отношению к работающим пенсионерам, ведь нынче их, по разным оценкам, насчитывается 2—2,5 млн. чел. В то же время имеется примерно такое же количество вакантных рабочих мест.

В недавнем прошлом был период, когда в государстве преобладало мнение, что следует ограничить число работающих пенсионеров. Все это обставилось заботой о них, мол, пусть ветераны заслуженно отдыхают после десятилетий напряженного труда. В Верховной Раде даже зарегистрировали несколько законопроектов, накладывающих подобные ограничения. На самом же деле, вероятно, считалось, что пенсионеры сдерживают карьерный рост более молодых коллег, занимая их должности. К счастью, ВР не утвердила подобные инициативы. Ведь сегодня в мире наметилась тенденция к продлению периода трудовой деятельности. В этом случае, помимо зарплаты, ветераны получают пенсию в полном объеме, тем самым решая многие свои проблемы.

Некоторые страны уже испытывают кадровый голод, и Украина тоже подошла к этому рубежу. В Киеве, например, одному квалифицированному рабочему таких специальностей, как токарь, фрезеровщик, сварщик, предлагают по 20 вакансий. В ближайшее время государство будет вынуждено привлекать рабочую силу из других стран или обращаться за помощью к своим пенсионерам.

ПАРИТЕТНОЕ УПРАВЛЕНИЕ

Когда после длительной предварительной подготовки с привлечением к ней ФПУ Верховная Рада приняла законы «О негосударственном пенсионном обеспечении» и «О Всеобщем обязательном пенсионном страховании», появилась надежда, что эта работа будет продолжаться и дальше. Сама жизнь требовала этого, ведь при принятии данных актов было допущено несколько ошибок. Одна из них — уравниловка в солидарной системе, когда трудовой или страховой стаж почти не оказывал влияния на размер пенсии. Большое количество людей, это в основном касалось тех, кто работал в бюджетной сфере или сельском хозяйстве, получали минимальную сумму.

Но более всего возмущает ветеранов то, что некоторые из их числа получили пенсию по другим законам. И она в этом случае была несоизмеримо выше средней по стране. Понятно стремление государства достойно наградить квалифицированные кадры, к которым были отнесены судьи, депутаты, высокопоставленные госслужащие. Плохо лишь то, что это делалось за счет солидарной системы, то есть за общие страховые взносы, в том числе и тех, кто сегодня получает минимальную пенсию.

Только под давлением профсоюзов государство начало в какой-то мере компенсировать данную разницу. Еще два года назад на съезде ФПУ было принято решение о том, что при подсчете пенсии будет усилено влияние коэффициента за каждый год трудового стажа. Есть надежда, что в дальнейшем профсоюзам удастся выйти на коэффициент 1,5%, таким образом, по отношению к людям, проработавшим всю свою жизнь, в значительной мере будет восстановлена справедливость.

Поэтому в ФПУ считают, что государство аналогичным образом должно поступить и с другими пенсионными фондами, когда они испытывают недостаток средств — ведь держава является гарантом пенсионной системы.

Сегодня через пенсионные фонды проходят колоссальные финансовые потоки. В настоящее время существует масса ПФ, в том числе частных и создаваемых крупными корпорациями. По мере становления украинского бизнеса счета этих фондов постепенно будут пополняться, а значит, будут увеличиваться и их возможности. Но сегодня ФПУ больше всего волнует управление государственным Пенсионным фондом. В законе «Об обязательном пенсионном страховании» с 1 января будущего года управление данным фондом должно производиться на паритетных основах. То есть правление фонда должно состоять в равных долях из представителей государства, профсоюзов и работодателей — с каждой стороны по 15 человек.

Однако в настоящее время ПФ является исполнительным органом центральной власти, и там присутствуют только по три представителя профсоюзов и работодателей, которые не составляют даже половины от общего числа руководства. Поэтому все вопросы, в том числе и те, от которых зависит благосостояние миллионов граждан, решаются, по сути, государственными чиновниками. В данном случае профсоюзы настаивают, чтобы требование закона было выполнено и управление суммой в 150 млрд. грн. стало абсолютно прозрачным и эффективным.

Многое зависит от эффективного управления средствами, но, вероятно, следует и продуктивно их собирать.

Сегодня у ФПУ большие претензии к предпринимателям, которые работают по единому налогу. Эти бизнесмены в большинстве своем перечисляют в фонды социального страхования 8 грн. в месяц на одного работника, в то же время, когда этот работник уйдет на пенсию, он будет претендовать на пенсию в 600 грн. Это несправедливо по отношению к другим участникам солидарной системы. Более того, многие довольно крупные структуры сознательно дробятся на мелкие предприятия, чтобы минимизировать отчисления в Пенсионный фонд.

Профсоюзы возражают против этого и дальше намерены бороться за социальную справедливость.

Александр БОГДАНОВ

17 ВЕРЕСНЯ — ДЕНЬ РЯТІВНИКА

Шановні спілчани, друзі!

Сердечно поздоровляю вас із професійним святом — Днем рятівника!

17 вересня професійне свято відзначають люди, які обрали шляхетну, складну й найчастіше виняткову небезпечну роботу — надавати негайну допомогу у важких ситуаціях і рятувати людські життя.

Авторитет професії рятівника сьогодні — один з найвищих у країні. Це визнання заслужене, адже в МНС України трудяться фахівці, для яких звичайною і повсякденною роботою є постійний ризик, які самовіддано долають наслідки надзвичайних ситуацій і катастроф, мужньо протистоять розгулу стихії або, не вагаючись, поспішають на допомогу людям, які потрапили у складну ситуацію. Перемагаючи небезпеку, ви рятуєте найдорожче — здоров'я та життя людей.

У вас дуже вірять люди. Вони знають, що є така служба, і дуже сподіваються на вас. Вони впевнені, що хоч би яке лихо трапилось, рятівники оперативно прийдуть на допомогу і будуть поруч у важку хвилину.

Висловлюю глибоку вдячність за професіоналізм, силу духу, вірність гуманній і благородній справі та любов до людей. Бажаю вам міцного здоров'я, невичерпної енергії, благополуччя і щастя!

Голова Атомпрофспілки

Валерій МАТОВ

Добровільні пожежники діяли професійно

На Хмельницькій АЕС з метою підвищення боєздатності протипожежних формувань, відпрацювання дій на випадок пожежі та взаємодії з пожежними підрозділами відбулися змагання непрофесійних добровільних пожежних дружин.

У змаганнях взяли участь 9 команд: енергоремонтного підрозділу, комунального господарства, навчально-тренувального центру, цеху дезактивації і поводження з радіоактивними відходами, дві дружини від транспортного цеху (дружина №1 — автомобілісти та дружина №2 — залізничники), управління виробничо-технічної комплектації, служби відомчого нагляду та команда спортивного комплексу. Загалом 45 працівників атомної електростанції змагалися за звання кращої добровільної протипожежної дружини.

Переможцем у змаганнях стала дружина №1 команди транспортного цеху. На другому місці дружина №2 транспортного цеху і третє місце посіла команда енергоремонтного підрозділу Хмельницької АЕС.

Змагання відбулися відповідно до «Положення про добровільні пожежні дружини та змагання ДПД ВР ХАЕС».

Фото

Валерія ВАЛУЄВА

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ В.А.ЮЩЕНКА №830/2008

«ПРО ДЕНЬ РЯТІВНИКА»

Ураховуючи значний внесок працівників аварійно-рятувальних служб, пожежної охорони, інших спеціальних формувань, а також громадян у справу ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру, захисту життя і здоров'я людей, на підтримку ініціативи громадськості та Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи постановляю:

1. Установити в Україні День рятівника, який відзначати щорічно 17 вересня.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Указ Президента України від 27 серпня 2004 року №1010 «Про День працівників цивільного захисту».

Президент України

Віктор ЮЩЕНКО

12 вересня 2008 року

ОРГАНІЗАЦІЯ ФІЗКУЛЬТУРНО-МАСОВОЇ ТА СПОРТИВНОЇ РОБОТИ: ПРАКТИКА І ПРОБЛЕМИ

ЗДОРОВ'Я ПРАЦІВНИКІВ — КАТЕГОРІЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА

(Закінчення. Початок у №37)

АМАТОРСЬКИЙ СПОРТ ТАКОЖ ПОТРЕБУЄ СЕРІОЗНОЇ УВАГИ

У сектора навчально-спортивної роботи вже інше завдання. Тут насамперед приділяють увагу спортивно-масовій роботі з дорослим населенням міста, в тому числі й з працівниками Южно-Української атомної електростанції. Але заради справедливості варто зазначити, що тренери, котрі задіяні в цьому, працюють не лише з дорослими, а й з дітьми. Тож у секторі НСР мають такий собі симбіоз аматорського спорту з дитячим. Хоча в обох випадках до справи ставляться надто серйозно. Ось один тільки приклад на підтвердження цих слів.

На початку березня цього року в Миколаєві відбулися обласні змагання з жиму лежачи за новою версією Федерації України з пауерліфтингу. Повіз на них свою команду з десяти осіб і тренер із пауерліфтингу Олександр Іванов, котрий,

Старт забігу на 3 тис. метрів у чоловіків. Спартакіада Южноукраїнської об'єднаної організації профспілки (2007 рік)

такіади працівників атомної промисловості, Спартакіади спортклубів України, різноманітних чемпіонатів та першостей України. І це тільки за один календарний рік. Усі ці змагання в основному проводилися для ветеранів. А вже вихованці сектору здебільшого належать до вікової групи населення. Тобто зусилля тренерів та спортсменів сектору НСР переважно спрямовані на спортивно-

А ще тут розвивають легку атлетику, настільний теніс, пауерліфтинг, гірський спорт, а також інші види спорту, які включені до програм спартакіад. Наприклад, у легкій атлетиці особливі успіхи з бігових видів. Минулого року на спартакіаді профспілки команда легкоатлетів посіла третє командне місце. В лютому цього року стали учасниками чемпіонату України з легкої атлетики серед ветеранів. Мали трьох представників й усі стали призерами змагань. Микола Глібченко, 1940 року народження, став чемпіоном з бігу на 5 км. Микола Пращов та Сергій Ковальчук вибороли срібні нагороди. До речі, тренера з легкої атлетики немає ні в ДЮСШ, ні в секторі НСР. Хоча раніше в спортшколі працювала сімейна пара тренерів із легкої атлетики. Але коли вони звільнилися після виходу на пенсію, то й сам вид перестали культивувати. А в секторі змушені вдаватися до залучення легкоатлетів насамперед тому, що їхні результати йдуть у командний залік учасників спартакіади, перемога в якій вважається досить престижною передусім для адміністрації станції. Тому їх тренуваннями Олександр Бурцайло переймається вже з власної ініціативи, тобто теж на аматорському рівні, бо грошей за це не отримує. Тоді як насправді цим треба займатися професійно. Та в Олександра Івановича чомусь ніхто не питає, чи треба йому той тренер із легкої атлетики, чи ні. Хоча результат командних перемог мусить дати. Більше того, зобов'язаний забезпечити. І це попри те, що в нього, як недавно стало відомо, найнижча зарплата серед колег усіх атомних електростанцій.

Щоправда, загальні проблеми спортивного комплексу «Олімп», вважає Олександр Бурцайло, набагато серйозніші, ніж його особисті. Насамперед необхідний більш продумане комплектування «Олімпу» фахівцями, яке має проводитися за всіма напрямками спортивної роботи. Бо в окремих видах спорту гостро відчувається їх брак. А рівень тих, хто працює, не завжди відповідає вимогам. І їх часто тримають лиш для того, щоб не зник той або інший вид спорту. Бракує

для тренерів та спортивних інструкторів й відповідних курсів підвищення кваліфікації та зборів. А такі годилося б проводити бодай один раз на рік. Про рівень зарплатні при сьогоднішніх цінах краще не заїкатися. Вона не витримує жодної критики, особливо для спортивних інструкторів. Не для всіх спортивних спеціалістів вирішено й житлове питання, що теж створює певні проблеми.

Незадовільне й загальне фінансування спорткомплексу «Олімп». Цього року для проведення в ньому навчально-спортивної роботи передбачено виділити 350 тис. грн. Здавалося б, коштів ніби й непогано. Але то тільки на перший погляд. Бо провести на них у повному обсязі всі заплановані спортивно-виховні заходи досить складно. Особливо після підняття цін на проїзд та проживання. Тому місцевих спортсменів далеко не на всі змагання відправляють. Та й епікірувати спортивною формою на належному рівні теж не завжди випадає. Тож для багатьох команд вдається організувати лише по два-чотири виїзди на рік на змагання за межами міста. Про яке зростання спортивної майстерності в такому разі може йти мова? Тоді як більшість з-поміж 1100 спортсменів різного віку та 28 тренерів і 14 інструкторів-методистів, під наглядом котрих вони вдосконалюють у спорткомплексі свою майстерність, саме й націлені на покращення спільних спортивних здобутків.

Але й це ще не біда. Гірше стане, коли «Олімп» повністю передадуть на фінансування місту, про що останнім часом ширяться чутки. Без зайвих слів зрозуміло, що міський бюджет просто не потягне таке навантаження. Тож спортивну роботу доведеться значно згорнути. І справа не тільки в тому, що не буде кому спортивну честь міста відстоювати. Багатьом жителям Южноукраїнська, насамперед юного віку, просто нікуди буде себе подіти. А це відразу позначиться на загальному соціальному кліматі їхнього співжиття. Сподіватимемося, що всі ці проблеми з часом будуть вирішені.

Олексій ПОЛТАВЕЦЬ

ЩИРО ВІТАЄМО З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ

Олексія Васильовича ЛИЧА — члена ЦК Атомпрофспілки, заступника Голови Атомпрофспілки — голову профкому ДП НАЕК «Енергоатом» (19 вересня).
Віктора Пантелійовича ПОЛІХРАНОВА — члена ЦК Атомпрофспілки, голову Енергодарської об'єднаної організації профспілки (16 вересня).

АДМІНІСТРАЦІЯ І ПРОФКОМ ВП ХАЕС: ПІДТРИМКА ЗДОРОВИХ УМОВ ЖИТТЯ

Відчуй живильну силу природи

Робота із пристроями та системами вимагає від персоналу ХАЕС постійної уваги та зосередженості. Доведено, що добре із своїми функціональними обов'язками може справитися працівник, який має хороше здоров'я. Це й спонукало до розробки спеціальної програми з оздоровлення та реабілітації оперативного персоналу станції. Нещодавно було апробовано такий напрям цієї програми, як поїздка вихідного дня.

Ідея організації відпочинку оперативників персоналу зміни «Б» на березі «Білого озера» неподалік Кузнецовська належить начальнику зміни турбінного цеху Костянтину Кичану. Він активно займався підготовкою необхідних документів, договорів. Було придано путівки, основну вартість яких оплатив профком атомної.

Того дня майже чотири десятки оперативників зміни «Б» на автобусі електростанції вирушили до славнозвісного «Білого озера». Їх розмістили у будиночках літнього типу.

Ми налаштувалися на змістовний відпочинок, — розповідає інструктор фізкультури відділу фізіологічно-психологічного забезпечення навчально-тренувального центру ХАЕС Степан Пенчук. — Запланували провести низку спортивних заходів. І для цього були належні умови. Кожен учасник для відпочинку міг обрати свій улюблений вид спорту. Грали у футбол, волейбол, теніс, нарди. У перервах між змаганнями насолоджувалися приємною прохолодною озерною цілющою водою. У вечірню пору також не довелося сумувати. Вправні кулінари приготували шашлики. Біля вогнища барди-аматори Олександр Хомич, Богдан Волянський, Олексій Синюта влаштували імпровізований концерт. Це був справжній відпочинок. Усім було цікаво.

— У чому користь від таких заходів?

— Я бачу багато позитивних психологічних факторів. По-перше, відпочинок проходив на природі. Чудові краєвиди зазвичай піднімають настрій. По-друге, у поїздки взяли участь представники різних цехів, які хоча й працюють в одній зміні, але мало контактують між собою. Спільний відпочинок згуртовує персонал, спілкування на природі є елементом реабілітації перед наступним чергуванням. Краще про це можуть розповісти самі учасники цього дійства.

Автору цих рядків випала нагода поспілкуватися із машиністом насосних установок турбінного цеху Ольгою Панчук.

— Я й не знала, що серед моїх колег так багато хороших організаторів, — ділиться враженнями пані Ольга, — поїздка вихідного дня вдалась на славу. Важко описати враження від безпосереднього спілкування з природою. Кожного разу, занурюючись у воду озера, відчуваєш приплив енергії та бадьорості. Кожен, хто побував у цій місцині вперше, неодмінно захоче потрапити сюди ще і ще. Особисто вдячна голові спортивно-масової комісії профкому електростанції Степану Пенчуку за прекрасну організацію нашого дозвілля.

Олександр ШУСТЕРУК

Кстати

Возможностью для оздоровлення в реабілітаційно-оздоровительному комплексі «Біле озеро», що возле Кузнецовська, этим летом воспользовался совет Организации молодежи ППО ХАЭС. Здесь был проведен выездной семинар для молодых активистов по теме «Командная работа. Мотивация членства в профсоюзе».

Профсоюзное обучение проходило с применением активных методов обучения, которые Атомпрофсоюз освоил уже достаточно неплохо. Ведущим семинара был тренер-преподаватель Алексей Ущуповский.

ЦІКАВО ЗНАТИ

Комнатные растения — стимуляторы работоспособности

Научные работники из Сельскохозяйственного университета Норвегии утверждают, что растения, которые находятся в офисе, положительно влияют на здоровье сотрудников.

Исследователи наблюдали за 305 сотрудниками трех разных офисов, отличавшихся от другого количеством комнатных растений, находящихся в помещениях. Они сравнили количество больничных, взятых сотрудниками, с количеством комнатных растений, которые могли видеть сотрудники со своего рабочего места. Полученные данные позволили сделать вывод: чем больше растений могли наблюдать работники офиса, тем меньше они болели.

Комнатные растения и отдельные земляные микроорганизмы имеют особенное свойство нейтрализовать летучие органические компоненты, ухудшающие здоровье человека. Ученые также утверждают, что те сотрудники, которые работают в «цветочной зоне», намного лучше выполняют свои служебные обязанности, чем те, рабочие места которых находятся вне «зоны». Так что выводите делайте сами.

Збірна жіноча команда з волейболу ВП «Южно-Українська АЕС»

Команда ДЮСШ ККСС «Олімп» — чемпіон юнацької олімпіади Атомпрофспілки України (2006 рік)

до речі, тренує одну дорослу та дві дитячі команди з цього досить технічного силового виду спорту. Один із членів команди виконав норматив майстра спорту міжнародного класу. Варто зазначити, що це був співробітник пожежної частини. Шість чоловік виконали норматив майстрів спорту, два — кандидатів у майстри спорту, а один — першого розряду. Тож без певних особистих досягнень ніхто не повернувся.

Пікладів таких успіхів можна наводити безліч. А вже тільки за минулий рік члени сектору стали учасниками 265 спортивно-масових заходів, зокрема: Спар-

масову роботу та проведення робітничих спартакіад.

Є тут, наприклад, чудова футзальна команда. А вже саме цьому виду спорту чомусь віддають перевагу на ЮУАЕС, особливо в зимовий період року. Недаремно команда на дві третини складається з працівників атомної електростанції. На минулорічній Спартакіаді Атомпрофспілки України вона посіла четверте місце серед восьми команд. Хоча три роки тому футзалісти Южноукраїнська були навіть чемпіонами. Варто також зазначити, що ця команда комплектується без обмеження віку. Тож бажаючих стати її членом вистачає.

масову роботу та проведення робітничих спартакіад. Є тут, наприклад, чудова футзальна команда. А вже саме цьому виду спорту чомусь віддають перевагу на ЮУАЕС, особливо в зимовий період року. Недаремно команда на дві третини складається з працівників атомної електростанції. На минулорічній Спартакіаді Атомпрофспілки України вона посіла четверте місце серед восьми команд. Хоча три роки тому футзалісти Южноукраїнська були навіть чемпіонами. Варто також зазначити, що ця команда комплектується без обмеження віку. Тож бажаючих стати її членом вистачає.

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41
оф. 708, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: 496-52-98
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована у ВАТ «Видавництво «Київська правда»: 04136, Київ-136,
вул. Маршала Гречка, 13.
Замовлення 2246 Тираж 5100
Ціна договірна